

3. Основни концептуални различия

• Обхват/секторизиране

По принцип определянето на ДУ и в двете ръководства е сходно - производител на непазарна продукция, преразпределящ приходите и богатството. Въпреки това:

Ръководството по ДФС се придържа по-стриктно към функционалния критерий за определяне на сектора. В него понятието за монетарна институция е по-широко отколкото в ЕСС '95. То допуска също наличието в сектора на някои пазарни единици, работещи предимно с правителството и продаващи своята продукция на обществото по цени под пазарните (т. нар. ведомствени предприятия).

ЕСС '95 използва институционалния подход - всеки институционален сектор се състои от институционални единици, чиито сметки се агрегират до получаване сметките на сектора. В допълнение ЕСС въвежда към понятието „икономически значими цени“ за определяне дали една единица е пазарен, или непазарен производител и 50-процентен критерий.

• Аналитична рамка на операциите

Обща рамка

Ръководството по ДФС отчита операциите само на ДУ с останалата част на икономиката, и то единствено действителните касови потоци.

ЕСС '95 отчита всички потоци, създаващи или трансформиращи икономическа стойност и предназначени да променят богатството на институционалната единица. Това става по подходящ начин, в последователна и балансирана система, обикновено включваща две икономически единици. Когато тези потоци са резултат на взаимна договореност, те се разглеждат като операции с продукти, разпределителни или финансови операции. В допълнение - ЕСС отчита и потоци като другите изменения в обема или стойността на активите.

Финансови операции

Ръководството по ДФС въвежда разграничение между операциите по погасяването (имащи по принцип характер на финансиране), предприятия с цел управление на ликвидността на правителството, и тези, предприятия за целите на обществената политика. Тази позиция е наречена „Финансиране“ („lending minus repayments“ - предоставени минус погасени заеми), поради това че обикновено правителството не предоставя средства за придобиването на печеливши активи, а преследва социални или колективни цели, за които няма налични частни капитали. По такъв начин нето предоставените от правителството заеми, временната финансова помощ и поетите гаранции и поръчителства, но също и финансови